

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Defensio altera. n. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

vt nihil iam lege, nihil iure, nihil in posterum more maiorum agatur, fraudi cuncta pateant atque fallaciæ? Quid tandem istis hominibus facies? Quibus supplicijs, quânam digni panâ censendi sint in aperto est, qui Regnum, qui Religionem, qui pacem, qui mores hominum & vitam tam sædis conatibus, & præceptis miscere, inficere, subuertere nituntur.

XXIX. Stabat ad hæc inuictus Pugil animo erecto & intento: Sæpe rogauerat fieri cõpiam ad singula cùm primùm obijciebantur respondendi; sæpe conatus ea interponere quæ opportuna occurrebant; memoriam aiebat vire scq; tortionibus debilitatas difficulter retinere cuncta quæ sparsim & prolixè dicerentur; Deum testem vocabat se decies tormenta pertulisse tot mortibus grauiora; nihil obtinet: clamoribus, cachinnis, sannis loquentem excipiunt, & inturbant. Eorum autem quæ vel continua oratione, vel per interualla reposuit hæc summa est. " Scio legibus vestris Sacerdotes in Reginæ quæcunque dominia remeantes Majestatis postulari; non est autem in vestrum quacunque industria aut scientia ostendere leges illas legibus Christi aut verbo Dei esse conformes. Nam quod adfertur de reddendo Cæsari quod Cæsaris est, & obediendo Potestatibus; nos etiam agnoscimus, & Reginæ reddimus quod Reginæ est, in corpora & quæ ad corpus spectât potestatem: Animarû alia est ratio: Ad has pertinet eâ omnis potestas quam in Põtificè veneramur: ad has eius literæ, numismata, & grana, & quæcunq; Sacerdotes huc missi per Sacramenta exequantur. Sit sanè regnû istud pace florentissimû, id precamur; Vt Religione Sanctum sit (pace vestra dixerim) vestris Religionibus nunquam perficietur; Majestaté veremur in ijs quæ Majestatis sunt; At meminisse potestis, in re, quam nos tractamus, dictum esse ab Apostolis, *si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quàm Deum, iudicate.* Regi Hispano in nullo aduersus Majestatem seruiimus; neque probari vlla ratione potest in classem quam dicitis nos quidpiam contulisse. Habeat ille sua; Regina vt suis gaudeat cunctorum est votum: Hanc fidem fides nostra nos docet. Et si de implicata responsione quæ dixi dabitur veniam explicâdi, non illa à ratione tam dissita reperietis, quàm voluit is qui aduersum me modò dixit. Quæro enim ex te, Domine Procurator, si Rex Galliæ factâ manu huc irumperet, & vrbe vniuersa positus, Reginam quæreret redactam in Palatij aliquas latebras, quarum tu esses conscius, teque in Aula præhensum rogaret ille Rex, vbinam locorum illa lateret, neque crederet nisi iurato? Quid ageres? Hæsitare, detegere est, non iurare, prodere: Quid responderes? Monstrares credo locum: At quis horum omnium qui hic circumstant te non egregium conclamarent, & fidelem, scilicet, subditum, Reginæ traditorem? Iurares igitur si sciperes te nescire, aut omnino te scire nullibi in Palatio Reginam latere, vt videlicet scientia tua vraris ad tam nefarium scelus; quemadmodum Christus in Euangelio dixit, *de die illo vel hora, nemo scit, neque Angeli in Cælo, neque filius,* Vt sanè aliis reuelaret, quæ est huius loci constans Patrum interpretatio: Hæc nostra est conditio; Periclitantur Ca-

Southwell
li defensio
altera.

Act. 4. 19.

1595. tholici de libertate, de fortunis, de vita si domi habeant Sacerdotem; isthæc responsione dubia vitare quis vetet? Etenim huiusmodi in euentis tria consideranda veniunt; Primum, iniuriam fieri si non iures: Tum non teneri te cui-cunque interroganti respondere de omnibus: Denique iurandum quod-cunque licitum esse, si cum veritate, iudicio, iustitia iuraueris, id quod in re nostra palam est.) Plura parantem dicere maledictis, conuicijque coercet: Appellat puerum, Thrasonem, ignarum, qui se de Patrum sententia iactet quos nunquam viderit: Cumque rogatus de ætate respondisset, se eius esse ætatis quâ Christus vixit in terris, trium scilicet & triginta annorum & quod excurrit, istud etiam ad calumniam vertunt, quasi Christo se parem faceret: Itaque cum nihil ratione aut modo agi, omnia ad contentionem & contumeliam retorqueri perspiceret, versus ad Iudicem. "Quod ex me est, inquit, paratus sum verborum factorumque meorum rationem, si auditis, reddere; si vocibus & maledictis agendum est, nos talem consuetudinem non habemus; nihil ego proditione, nihil contra pacem, dignitatemue Reginæ, aut egi, aut locutus sum: Moribus vestris me iudicandum commisi; quod ex re-cta aliqua lege, quod ex æquo decernere potestis decernite.) Iudex pauca ad duodecim viros præfatus, iubet rursus secedere ad deliberandum. Illi non longâ temporis morâ interpositâ redeunt, fontemque denuntiant. Cum de more quæretetur, num aliud quidquam ad defensionem superesset dicendum? "Hoc tantum, inquit, Deum ex animo rogo, velit omnibus benignissimè ignoscere, qui quoquo modo in meam hanc necem conspirarint:) Tum conceptis verbis dicta sententia, abducitur die altero de medio tol-lendus.

Stylo nouo
3. Martij.
Quo animo
acceperit
nuntium
mortis.

X X X. Is fuit vigesimus primus Februarij; vixdum illuxerat, cum com-mentariensis euocatum monet eo die moriendum; quem arctè complexus *Southwellus*, "Næ, inquit, tu gratissima adfers noua: Doleo nihil mihi ma-gnopere superesse nunc quo te donem: Hunc tamen pileum nocturnum acci-pe, grati animi qualecunque signum:) Illum pileum Commentariensis dum vixit in pretio habuit, nullo munere redimendum. In crate viminea humili strato, latitiâ magis subsultabat animus, quàm corpus equorum inconditâ agita-tione, & frequenter in has voces erumpebat: "O Christe Deus, honor iste ni-mius est quem in immerentem confers seruum, nimia gloria. In conspectum fatalis ligni cum venisset, quantum poterat se erigens, salutem optatam à puero Crucem, Andream Apostolum imitatus. Tum subductus in currum, manu ducto Crucis signo, multitudinem suspensam silentemque alloquitur

Eius vltima
verba.

verbis Apostoli. *sue viuimus, Domino viuimus, sue morimur, Domino morimur: sue ergo viuimus, sue morimur, Domini sumus.* A quo benignissimo Domino & patre misericordiarum, per Christi Iesu sanguinem, ego primum veniam peto eorum omnium quæ quocunque modo à teneris deliqui: Tum quod ad Reginam attinet (cui nunquam mali quidpiam aut feci aut optaui) quotidie pro ea precatus sum Deum, & nunc quanto possum affectu precor, vti pro